

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Veritates Æternæ Ex Prima Hebdomade Asceseos
Jgnatianaè Petitæ**

Vogel, Matthäus

Constantiæ, 1731

Pars II. Quid circa Animam Mortui agatur?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60667)

num, lectione spirituali & c. salvabo Animam.

4. Omnis corporis species in foetorem definet; hinc cavebo, ne aliena pulchritudo mihitentationes excitet; avertam oculos meos, aut cogitabo, quam deformis paulò post futura sit hæc ipsa pulchritudo, adeoque amore indigna. 5. Quia socius me nullus, nullus amicus comitari volet, aut poterit, DEI uniusquam gratiam, qui comitari & juvare me potest. Nunquam ergo ex respectu vano bonum aliquod omittam, multò minùs peccatum aliquod faciam, ad quod me Socius invitat, vel ne irridear ut scrupulosus: non obsequar homini, qui me à studiis aut pietate avocat. Rideant me, & illudant alii, non curo; nocere non poterunt, si tu, Ô DEus, me non deseraras.

Petitio. Te ergo, quæsumus, Domine, tuis famulis subveni, quos pretioso sanguine redemisti! dedisti gratiam, ut post agnitam cæcitateam meam hæc proposita facerem, da jam gratiam, ut facta impleam, tibi que uni adhaeream in tempore & in æternitate. *Pater Ave.*

Pars II.

Quid circa Animam mortui agatur?

D*octrina.* Rem terribilem aggredimur. Eo momento, quo Anima separatur à corpore Anima sistitur tribunali Divino, ad dandam de tota vita rationem, accipiendamque pro tota æter-

æternitate sententiam. O quàm terribilia paucis vocibus audivisti ! pauca ordine expendamus. 1. In ipso loco, quo homo moritur, in ipso momento, Anima sola, deserta ab omnibus, sistitur tribunali Divino. Angelus Custos exhibens, velut in libro, opera bona omnia ab homine illo, dum viveret, facta: adest dæmon exhibens pariter opera mala omnia, omnes cogitationes & verba contra Dei legem prolata aut habita. O quis terror Animæ solius, desertæ, videntis opera sua, & coram iudice consistentis! 2. Quis ille Judex? an talis, quem vel corrumpere possit Anima, vel flectere precibus, aut decipere? procul ista. Judex est infinite sapiens, cui nihil potest occultari: inflexibilis, quem nihil possit mitigare: omnipotens, cui nihil valeat resistere: Judex multis de causis timendus: Judex ille ipse, quem vivens homo contempsit, offendit, conculcavit; Judex qui sola reorum merita attendit, non potentiam, non opes, non lacrymas: Judex, qui Assueros, Alexandros, aliósque innumeros, licet coram orbe maximos, quia tamen peccatorum reos, velut infimæ fortis quisquillas ad orcum dejecit. Scilicet non hæc apud illum valent decora, quæ nos homines solent excæcare; sola valet virtus, sola pietas. Judex, qui jam Salvator noster est, & Advocatus, paratus ad dandam petentibus veniam; tum temporis verò implacabilis, inexorabilis Judex. Ah quis non timeat eum habere Judicem, cujus jam le-

P 5

ges,

ges, monita & minas contemnit? incidere in manus DEI viventis & Judicis horrendum est!

3. Quid aget Anima coram Judice hoc? rationem de vita tota reddere cogetur. O tonitru! rationem de tota vita, de cogitationibus, de verbis, de operibus, de omissionibus, de beneficiis, de peccatis: rationem tantò gravio- rem, quantò plura à DEO Judice accepit beneficia. O Anima! quot verba uno die loqueris? illa verba, illæ cogitationes non evanescunt: omnia licet tuo judicio parva, annotantur, omnia in hora illa ponuntur ob oculos. *Arguam te, & statuam te contra faciem tuam, dicit DEUS. Amen dico vobis, de omni verbo otioso, quod locuti fuerint homines, reddent rationem de eo in die judicii, dicit Christus. Ergo post exhibita tibi beneficia & recensita quasi singula, dicit DEUS. Redde rationem villicationis tuae. Redde rationem. Ah quid hoc? Nemo credit! nemo credit. exclamabat damnatus, apparens amico suo, nemo credit, quàm rigidam DEUS rationem exigat! Redde rationem, Studiose; Rationem de tot beneficiis creationis, redemptionis, vocationis ad veram fidem. Quid mihi rependisti? an vixisti vitam Christiano dignam? Redde rationem de membris tuis: dedi linguam; quomodo usus es eâ ad laudandum me? cur ad detrahendum, mentiendum, blasphemandum, effutienda turpia eam adhibuisti? & quidem eam linguam, quâ toties sanctissimum Corpus & Sanguinem*

guinem meum suscepisti? dedi oculos, ut aspiceres cœlum, promissam tibi mercedem, ut adhiberes ad gloriam meam: quomodo illis usus es? quid illa curiositas? quid jactus in formam illicitam? quid aspectus inhonestorum & turpium? dedi manus, ut levares ad me in precibus, ut operareris salutem tuam: quid egisti? cur ad illicita extendisti? dedi pedes, ut illis uteris eundo ad templum, ad scholas, ad loca honesta & licita: cur illis usus es ad cauponas, ad loca illicita, ad consortia suspecta? dedi animam, ut ejus curam haberes summam: cur velut brutum despexisti? cur salutem neglexisti? Redde rationem de tot occasionibus bene vivendi: ecce per anni unius spatium viginti & amplius vicibus debebas accedere Sanctissima Mysteria; poteras sapius. Una susceptio sanctum facere hominem potest; quid iteratæ susceptiones in te effecerunt? quam præparationem, quam gratiarum actionem adhibuisti? quantum temporis impendisti? ecce per anni unius spatium audiisti catecheses quadraginta & plures; colloquia spiritualia ultra quinquaginta; exhortationes in scholis, in cœtibus Marianis multò plures; Sacra audire debebas ultra trecenta. Quomodo his omnibus interfuisti? quo fructu? quâ intentione? Alii, si occasiones istas habuissent, quàm fideliter mihi serviissent! Redde rationem de tempore. *Vocabit tempus adversum me*, ait Scriptura. Ecce dedi annos decem, viginti, aut plures, ut
 mihi

mihî servires, ut pœnitentiam ageres, ut pro cœlo laborares. Quòd necdum damnatus sis ante 6. aut 8. annos, mea in te clementia est: potuisssem te, sicut multos alios in primo mortali peccato permittere mori; & hæreres jam annis 6. aut 8. inter inferos sine ulla redemptionis spe. Quas mihi egisti gratias? quomodo impendisti tempus hoc? an ad agendam pœnitentiam; an ad continuandam audaciam? an studiis & pietati illud dedisti; an verò otio, lufibus, somno, peccatis? Redde rationem de præceptis decalogi, de præceptis Ecclesiæ, quomodo singula observaveris. Redde rationem de operibus etiam piis, quâ intentione, quo fructu persolveris. Redde rationem de omissionibus rerum, ad quas tenebaris.

Quid dices ad hæc, & innumera alia, mi Studiose? hæc tibi, quæ audisti, dicet justus Judex. Quid tu respondebis? quid Anima tua? obmutesces certè, nec habebis, quod proferas. Stabunt autem accusatores tui, & perorabunt contra te. Stabit dæmon, his propemodum verbis, teste S. August. usus: justissime Judex, hîc est Anima, quæ contra vocationem suam tam impiè egit, te contempsit, mihi obdiviti noluit esse tua per gratiam; ergo mea sit per pœnam. Ego pro ea, pro homine hoc, nec alapas accepi, nec flagella sustinui, nec cruorem profudi; mihi tamen servivit, te relicto; ergo mihi eam adjudica. Vide tot peccata, quæ admisit. Damnâsti me ob peccatum unum; ergo,

si iustus es, ob plura & graviora peccata dam-
nanda est hæc Anima. Ita Dæmon. Stabit &
Angelus, jam Custos, postea accusator tuus:
dedisti me, Domine, homini huic, ut ei adesset,
eum custodirem: custodivi à tot periculis; mo-
nui, terrui, rogavi; nihil profeci: noluit mo-
rem gerere monitis meis; me contempsit; minan-
tem risit; rogantem explosit. Stabit & Con-
scientia tua scelerum tuorum testis rigidissima.
Teste S. Chryl. ipsa Christi Passio, ipsa Vulne-
ra, Crux ipsa Christi contra te perorabit. Quid
ergo ages miser? quò te convertes?

Locum te excusandi & defendendi Christus
non negabit, imò teste Scripturâ dicet: *Narra,*
si quid habes, ut justificeris. Hoc est: affer, si ha-
bes excusationem aliquam. An occasiones
defuerunt? an nescivisti ista? an non sæpe tibi
inculcata sunt? an non monita data sunt? quo-
ties te vocavi, monui, invitavi per inspiratio-
nes? quoties per exhortationes in scholis? an
non subinde compunctus es in exhortatione,
in colloquio spirituali, & tecum cogitasti: hæc
via bona non est: sic ad Cælum non pertin-
gam? An non, dum audivisti aliquem e con-
discipulis tuis mortuum, territus es, cogitans:
ego si morerer, quomodo mecum ageretur?
Dum audisti exemplum de damnato, an non
occurrebat hæc cogitatio: Nunquid & ego pos-
sum damnari? Affer, si quid habes, quò te ex-
cuses. Nunquid sciebas rationem dandam esse
severissimam? nunquid audiisti, quâ ratione le-
gis

gis meæ prævaricatores puniverim? Narra, si quid habes. Quid habebis, mi Studiose? Magistro aut Professore facile te excusas; quia fallere hunc potes; mendacio hunc circumvenis, & ceu re bene gestâ gloriaris. An & apud DEum sic fore credis? Cave, somnias. DEus non irridetur. Scrutator renum est. Quid ergo ages? S. Bern. verè asserit: *Negare non poteris, non excusare, non appellare, non fugere, non impetrare veniam, non habere refugium.* Observa singula, ultimum præsertim. Non habebis refugium. Ubi enim? an apud Christum? Judex est, non ultra Salvator: clausa est misericordiae janua. An apud B. Virginem? desinit & illa esse Mater clementiæ. An apud Sanctos? non agnoscent te; quia nec eorum monita curasti, nec exempla. *Jerusalem, quis miserebitur tui?* quærit Scriptura. An fortè locii tui? veniant & opitulentur; ita DEus dicet: cur me invocasti? invoca illos, quorum amicitiam quærebas, mea contemptâ, illi ferant opem. Ah quid sum miser tunc dicturus?

Quò usque tandem ista? finiam, sed ut spero non absque horrore tuo. Ubi ista, quæ dixi præcesserint omnia, feretur in te, in animam tuam Sententia pro tota æternitate: si in peccato gravi decedas è mundo, sententia damnationis perpetuæ eo momento in te feretur. recede à me, maledicte, in ignem æternum. Ah Cœlites! ô terror, quò me rapis? ô quo pavore hanc Judicis vocem exciperes, si eam audire con-

contingeret, quod DEus avertat! quid diceres? quò te converteres? tu idipsum considera. Hoc certum est, ubi primùm lata fuerit hæc sententia, arreptus à dæmone, frustra DEum Superòs-que inclamans, deturbaberis ad Tartara sine termino cruciandus. Si verò absque peccato decedas, suavissimam Christi vocem percipies, quâ aut illo adhuc momento, aut post toleratas purgatorii pœnas ad æternam requiem invitaberis. Hic finis, hic terminus est eorum, quæ circa te secundùm Animam tuam agentur post mortem tuam.

Reflexiones. Quales cogitationes ascendunt in animo tuo, mi Studiosè? an non salutari horrore concuteris? Reus capitalis cujusdam supplicii humanam formidat justitiam; & tamen non nisi de brevi supplicio agitur: quantò magis justitiam illius DEI formidandam esse fatebimur, qui ad æterna nos potest deturbare tormenta? Job vir Sanctus absque horrore cogitare non poterat terribile hoc judicium; hinc in omnibus actionibus suis timuit; quia de his reddendam esse rationem agnovit coram Judice severissimo: *Verebar omnia opera mea, sciens, quòd non parceres delinquenti.* Quomodo ergo tu securus & quietus vivere potes? nullum momentum est, quo non comparere possis coram Judice isto, & necdum times? Timor salutaris primum esto documentum. Jam ad reflexiones particulares.

I. Si

1. Si in ipso loco, ubi moreris, locus est iudicii hujus terribilis, ergo si in hoc cubiculo, in quo jam peccas, moriaris, ex hoc rectè descendes ad inferos; quia in hoc iudicatus, sententiam feres exitii sempiterni. Ita est. An non hæc una cogitatio potens abundè sit, ut te à peccato abstrahat? noli peccare in ullo loco graviter: cogita: quis scit, si hoc in loco pecco, moriar, & ex hoc descendam ad inferos.

2. Tu reus stabis coram Iudice tuo, solus, desertus ab omnibus, frustra ab ullo expectans opem. Quid igitur tantopere hominum gratiam quæris, relictâ etiam divinâ? Videte, quod ego sim solus & non alius, ait DEus Deut 32. qui scilicet juvare vos possit. O nunquam satis deplorandam hominum insaniam, qui placere illis quærunt, à quibus se difficillimo tempore defendendos sciunt; non verò illi, à quo solo se juvari posse credunt; qui pluris æstimant, quid dicturi sint homines, quorum iudicium & verbum ludibrium ventorum sunt, quàm quid Iudex, cujus sententia est ponderis infiniti, qui & salvare nos potest & damnare; qui magis metuumus offensam & irrisionem hominis, quàm offensam illius, qui potest & corpus & animam perdere in gehennam! An tu quoque ex horum numero es? an posthac eris? ah sape, & nunquam ita metue hominum dieteria, ut ideò induci te patiaris ad offendendum Iudicem quocunque deo in peccato; non ita quære favorem hominis, ut divinum posthabeas. Amico ad peccatum

te invitanti dic : Magni quidem facio gratiam tuam, sed majoris divinam; si tibi obediam, & agam, quod contra DEum est, in judicio aliquando mihi soli reddenda est ratio, tu me juvare non poteris; ergo non succenseas mihi, si te non audiam: plus debeo DEO, quàm tibi; plus à DEO boni aut mali accidere potest, quàm à te. Sic locutus est Paulus Actorum 4. quærens: *Si justum est in conspectu DEI vos potius audire, quàm DEum, judicate.*

3. Exhibebit post mortem tibi Angelus Custos opera tua bona, dæmon mala. Nunquid optas videre multa bona, ingentem eorum numerum? optas videre peccata omnia per pœnitentiam deleta? ergo jam incumbe in bona opera quotidiana: dele per pœnitentiam peccata: cave, admittas nova, ne dæmon ingentium eorum numero te terreat.

4. Judex erit idem, qui jam Salvator est; idem quem jam offendis; quem irreverenter suscipis, Judex potentissimus & inexorabilis; ergo nihil à te stultius fieri potest, quàm si eum jam offendas. Stultus est, qui illius audet iram lacerare, quem omnium fortunarum suarum arbitrum fore novit. Veneraris eum, quem judicem esse scis in causa aliqua tua; curas eum reddere & servare tibi benevolum: et ecce Jesus Christus judex tuus erit in causa gravissima; in ejus manu salus & damnatio tua erit. Hunc Jesum tuum audes offendere? audes ea facere, quæ ei displicere scis? ô te amentissimum! Nunc
sal-

saltem age ea, quæ hunc tibi judicem conciliare possunt, opera scilicet bona; observa mandata DEI, exercitia pietatis devotè obeas. Jam ad huc Jesus, adhuc Salvator est. Cave, ne eum irreverenter tractes, præcipuè in S. Communionem; memor semper esto hujus: Jesus iste me judicabit pro æternitate.

5. Ratio erit terribilis & accurata; ergo invigila tibi, ut omittas ea, quæ rationem hanc tibi possunt facere terribiliorem; fac, ut rationem illam allevies, emendando nimirum te in illis, de quibus audivisti, strictam ad eò rationem appetendam; quæ verò jam admissa sunt, sermone Confessione & frequentibus tui ipsius abnegationibus expiando. Relege superius dicta, & vide, qua in re potissimum emendatio sit necessaria; in eorum emendationem incumbere: ad judicium illud te optimè parabis. Studiosè prudens multo tempore se ad examen paratum non expectat ipsum examinis diem: ita & tu age. Quære ex te sapè illud, quod S. Jobus, *Quid faciam, cum surrexerit ad judicandum Dominus, & cum quaesierit, quid respondebo ei? Quid respondebo, cum quaesierit, quomodo impendiderim talenta mea, tempus, sanitatem, sumptus parentum &c?*

6. Excusationem habebis nullam: ergo utentis talentis tuis, tempore &c. dum habes; alioquin perditio tua ex te.

7. Sententia, quæ in te feretur, aut erit terribilis, aut jucundissima: terribilis, si in peccato

cato decedas; jucunda, si in gratia. In manu tua est per DEI gratiam eligere sententiam, quam voles. Fuge peccatum: si verò illud perpetrâsti, mox per contritionem & confessionem deleas.

Affectus. Jesu Christe, pro me Crucifixe, te in effigie tua amplector, jam Salvatorem, postea Judicem meum. O Jesu, ergo coram te comparandum mihi est aliquando? ergo tu eris, qui rationem vitæ à me exiges? tu, qui sententiam pro tota æternitate in me feres? Credo, Domine, tu enim revelâsti ista omnia. Sed quomodo ausim oculos meos levare ad te, quem toties offendi? Ah Jesu, culpâ rubet vultus meus, supplicanti parce DEUS! commissa mea paveo, & ante te erubesco! O quomodo erubescam coram te, quando conspiciam peccata mea omnia, orationes sine reverentia, Missas sine attentione, Sacramenta sine devotione, templa parùm honorata, tempus malè impensum, inspirationes neglectas, sumptus perditos, & mille alia scelera? O mi Jesu, quid dicam, si mihi tot tua beneficia, tot mea peccata exhibebis? quàm horrendum est incidere in manus tuas! ad quem tunc confugiam? quid sum miser tunc dicturus? quem Patronum rogaturus? si de omni verbo otioso rationem petes, ô Jesu, quid fiet de tot illis colloquiis cum aliorum etiam scandalo habitis? quid de tot cogitationibus? de tot operibus nefariis? O Jesu, frustra tum temporis rogabo veniam,

Q²

quia

quia inexorabilis eris. Nunc ergo, nunc, mi Jesu! dum tempus est miserendi, advolvor pedibus tuis, & veniam rogo. Ah non intres in iudicium cum servo tuo! ne in furore tuo punias. Juste Judex ultionis, donum fac remissionis ante diem rationis! meritus sum, fateor, æternæ damnationis sententiam, vel ideò, quia te Judicem meum adeò protervè ausus sum offendere: sed ô Jesu, jam Salvator es; jam tuum proprium est misereri & parcere; jam rogo veniam: esto mihi jam Jesus, & salva me & miserere mei! Ingemisco tanquam reus, culpâ turbet vultus meus, supplicanti parce DEUS! parce Jesu!

Proposita. Posthac alius ero; conabor sic vivere, ne justè timere cogar infelicem sententiam. 1. Quia tum temporis optabo videlicet multa bona opera, mala verò nulla aut rite expiata; peragam jam quotidiana opera mea bene, peccata fugiam, præcipuè hoc, quod me maximè terreret. 2. si occurrit tentatio ad peccatum, cogitabo: Ecce è loco hoc potes recedere descendere ad inferos, si moriaris; & sic me absterrebo. 3. solus debebo comparere coram Judice; hinc tandem me generose vincam; & ejurandum omne suspectum consortium; nec curabo, an placeam lociis, aut displiceam; meo modo placeam DEO Judici: nec obsequar illis, si me à pietate avocabunt, aut ad hoc vel illud scelus incitabunt. 4. Quia Jesus erit Judex meus, omni modo cum mihi conciliare jam qua-

ram per bona opera ; præcipue dum in S. Eucharistia suscipiam , eum rogabo , ut aliquando mihi sit propitius. 5. Ad rationem illam severissimam me parabo jam per accuratam Confessionem ; deinde per omissionem earum rerum , quæ mihi maxime terribilem illam rationem redderent. 6. Quia sententiam infelicem timeo ; hinc vivam jam ita , ut merear accipere felicem pro tota æternitate.

Petitio. Jesu Christe , hæc desideria de tua miseratione concepisti , concepta depono ad pedes tuos mei amore cruci affixos : unum rogo , da gratiam , ea accuratè implendi : perfice in me , quod operari cœpisti per gratiam tuam. *Anima Christi &c.*

Ad Deum Patrem. O Pater æterne , qui omne judicium dedisti filio tuo , ago gratias immensa bonitati tuæ pro concessa veritatum adeo necessariarum agnitione : ago gratias , quòd mori non permiseris me in illo loco , ubi in peccato meo à Judice deprehensus æternæ damnationis sententiam certò sustinere debuissim. Conserva me & deinceps , ô Pater misericordiarum , ut peccata mea ritè expiare , piè vivendo Judicem meum conciliare mihi valeam : ita te rogo per merita Jesu Christi Filii tui Salvatoris mei. *Pater noster &c.*

Ad B. Virginem. O Maria Mater Salvatoris & Judicis mei ! ô qualem filius tuus in me feret aliquando sententiam ? te rogo , pro me pete , ut quiete sempiterna perfruar ! ora pro me apud

Judicem meum, ne damnet me die illo, quo Anima mea egredietur è corpore meo. Impetra efficacem gratiam, ut timore diei illius impulsus vitam sic instituam, quemadmodum tunc instituisse optabo. *Ave Maria.*

Consideratio VIII.

De Judicio Universali.

Recitatâ oratione consuetâ, imaginare tibi judicium illud universale eo modo, quo depingi solet: cogita, te videre Judicem Christum innumeris Angelis circumdatum, à parte dextra beatos, à sinistra damnatos &c. Roga gratiam, terribile hoc Mysterium sic agnoscendi, ut exinde movearis ad vitam sic instituendam, ne in die Judicii ad sinistram, sed ad dexteram Judicis colloceris.

Pars I.

Doctrina. Præter judicium particulare, quod statim fit post mortem hominis, est & aliud universale, quod omnes homines simul complectitur, & in quo sententia etiam fertur in corpora hominum. Instituitur hoc à Christo ideo, ut coram orbe toto hominum virtutes & scelera patefiant, nec non beneficia omnibus collata, & peccata ab eis facta, tum ad confessionem damnatorum, tum ad gloriam beatorum. Erit ergo dies, quo omnes homines congregabuntur in vallem Josaphat, ibi sententiam pro